

Ірині Косенко

Сонце в хмарі, на Сулі латаття,
В голубому мареві Лубни...
Чорнокоса жінка в жовтім платті
Йде назустріч згадці з далини...

Підлітком стаю. А за плечима
Раптом опиняються всі ті,
Хто дивився круглими очима
У її зіниці золоті,

Коли жінка — вчителька вродлива,
Мов краса незбагнена сама,
Пренудотність суфіксів пестливих
Нас любити вчила жартома.

Бо була такою молодою:
Як уже співати, то нехай
Солов'ї помовкнуть над Сулою
І луною виповниться гай;

А піти до танцю — щоб горіла
Під ногами стоптана трава,
Щоб летіла, як пушинка біла,
В щастя доля і душа жива!

По землі ішла, а наче крила
Її в радість зоряну несли,
І дітей, не мучачись, родила,
І звияжно, й віддано любила
В час крутий, незбагненнії і злий!

Почорніло сонце, тучі — кляті,
Засмутились радісні Лубни,
Чорнооку жінку в чорнім платті
Огорнуло полум'я війни...

Згадую: мужню, а за мною
Йде біда з кайданами в руці —
Жінку, що співала над Сулою,
Я зустрів в неволі — на Сирці.

А вже там — кінець,
бо попереду
Тільки смуток, тільки плач і жах,
Бо скажений Радомський і Редер*
Наші долі гнали по ножах...

Дріт колючий —
сатанинські ноти.
На яких холодний вітер грав
Над Дніпром симфонію скорботи
Й безнадію в серце поселяв.

А вона, ця жінка буйносерда.
Не складала крил ні перед чим —
Проти смерті йшла собі уперто.
Мужню пісню в серці несучи!

Пів-Європи босими ногами
По камінню й тернах обійшла
І прийшла додому:
йшла-бо прямо
На веселе сонце місяцями
І дітей розгублених знайшла!

Повернулась на високі кручі,
Де внизу зав'юнилась Сула,
І своїй душі, такій співучій,
Повну волю-воленьку дала...

По землі іде, а ніби крила
Піднімають жінку у блакить!
Може, коси сивина й покрила,
Так не видко: над чолом горить

В небі німб, бо в горі
не схилилась
В дні буремні молодечих літ
І ніде нікому не жалілась,
Що вродилась жінкою на світ!

* Есесівці, які верховодили в концтаборі на Сирці у Києві.

1968

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.